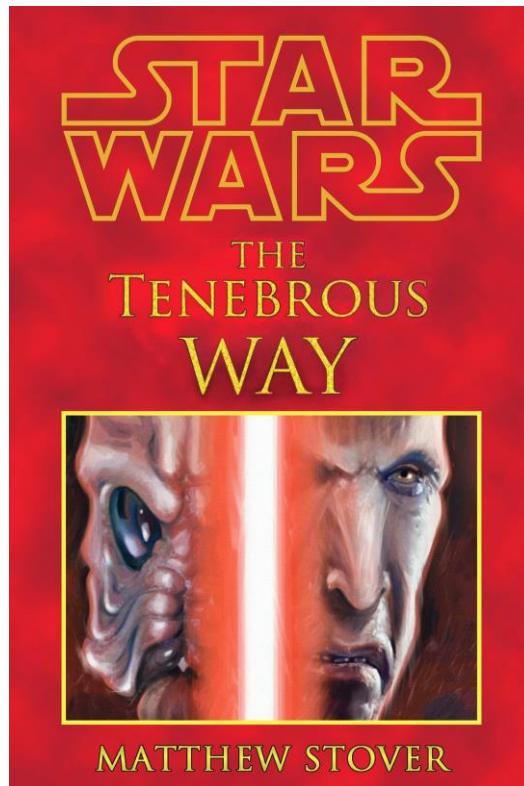

A NOVELLA KERESKEDELMI FORGALOMBA NEM HOZHATÓ!

Star Wars
The Tenebrous Way
by Matthew Stover
by 2011 december

A haldoklása visszafordult figyelte meg Tenebrous, enyhe meglepetés volt, ez nem csak kellemes, de teljességgel csodálatos: Ha valaha is gyanította, hogy mennyire élvezni fogja a folyamatot, akkor nem lett volna hiábavaló évtizedek óta arra várnia, hogy a bolond tanítványa Plagueis kinyírja!

Nos még annak ellenére is, hogy ott feküdt zihálva a jeges tüskéktől övezve, amelyek átszúrták a tüdejét, Tenebrous elmosolyodott. Még a rángatózó és remegő teste utolsó reflexív lázadásával ellenállt a ráboruló örök éjszakának, ahogy szerveinek rendszere egyenként leállt, hogy fenntartsák a fénynek és az életnek az utolsó foszlányait a hatalmas agyának bonyolult útvesztőiben, még a többi Bith-hez képest is hatalmasabb volt, akik méltán voltak legendások a szellemi hősiességükről, Tenebrous úgy találta magát, hogy különösen élvezi a saját midi-chloriánjainak növekvő eltűnését.

Az Erő-érzékelése még inkább élesedett, mint a hatalmas szemeinek nagyító ereje; érezte az Erőben, az egyes midi-chloriánok pislákolását a sötétség terjedő hullámában, olyanok voltak mint a csillagok amiket elsötétített egy közeledő hajó sziluettje.

Vagy mintha átzuhanna egy fekete lyuk eseményhorizontján.

Á, a sötétség. Sötétség végre. A sötétség amiről álmodott. A sötétség amit tervezett. A sötétség, az egyetlen igaz szerelme. A sötétség amiről elnevezte magát.

Vajon nem ő Darth Tenebrous (Sötétség)?

A látomása elhalványult. A meghallgatása rohanó szél lett, mint egy statikus egy elektrovihar -, majd csend lett. Az egyetlen érzés amit érzékelt a remegő húsa volt az összetört csontjain és a lassú fulladás amitől akadozott az öntudata mivel a roncsolt tüdeje nem tudta ellátni csak a szükséges oxigénnek egy töredékével a hatalmas agyát.

De ez aligha számít. A védekezés a saját szenvedésétől az Erő parancsa, Tenebrous megfelelő Bith szevtelenséggel figyelte meg a haldoklásának fizikai formáját. És most a hihetetlenül kifinomult érzékeléssel észlelte, ahogy Plagueis átfésüli az elméjét, a tanítványa a saját használatára szondázta az Erővel a haldokló mestere eltűnő midi-chloriánjait, Tenebrous tudta, hogy így lesz. Tenebrous évtizedeket töltött ügyelve arra, hogy Plagueis ne legyen képes ellenállni, és pontosan így is tesz.

Minden a terve szerint alakul.

Ostoba, szánalmas Plagueis.... Tenebrous muon tanítványa sosem értette saját korlátait. A korlátait, melyeknek csak látszólag volt köze a muunoknak, mint fajnak azon sajnálatos hajlamához, hogy minden interakciót olyan tranzakcióként fogjanak fel, amit a maximális haszon elérését szem előtt tartva kell alakítani. Nem, Plagueis igazi gyenge pontja a félelem volt. A félelem olyan mély és mindent átható volt, hogy a bolond nem fogta fel az érzélemet. Újra és újra az ő több évtizedes gyakorlatával, Plagueis ragaszkodott ahhoz, hogy félelme nem félelem volt, hanem azt állította, hogy csupán racionális óvatosság. De Tenebrous Tudta az igazságot. Mindig is tudta. Tenebrous kifejezetten ezért választotta tanítványának.

Plagueis félt meghalni.

Tenebrous az a fajta személy volt, aki megtapasztalhatta könnyörületet, úgy gondolta érez valamit az ő tanítványa. Megnyomorítva a rettegéstől, Plagueis soha nem fogja megismerni az akarata határtalan szabadságát, ami az igazi öröksége a Bane-féle Sith-eknek. : És Tenebrous lehetett volna olyasfajta személy, aki elfogulatlanul gondolkodik az ilyen dolgokról, és beismerhette volna, hogy nagyrészt ő is felelős Plagueis gyengeségéért. Ám, mivel a szánalom és a tisztesség teljesen idegen volt a természetétől, Tenebrous inkább élvezettel idézte fel, hogy folyton ezzel élcelődött tanítványán, az együtt eltöltött hosszú-hosszú évek alatt. Állandón szurkálta Plagueis gyenge pontját, megbizonyosodva, hogy soha nem fog begyógyulni.

Az állatok sem félnek a haláltól, Plagueis. a legalantasabb létező fenevadak mutatnak valaha is racionálisabb óvatosságot. Tartanak attól, ami csak fájdalmat és sérülést okozhat. Csillogó fények és hangos zajok. Te kevesebb vagy, mint egy vadállat. Félsz egy egyszerű fogalomtól-és nem is érted.

: Ezzel a módszerrel készítette elő a nagy alapossággal a terepet. Így érte el, hogy Plagueis félelme, mint egy mag, kicsírázzon, és lidércnyomássá terebélyesedjen. Így irányította Tenebrous ügyesen a tanítványa páratlan tehetségét a midi-chloriánok manipulációjába való elmélyült betekintésre, a jövő megérzésére, és a személyes és politikai hatalom gyűjtésére minden

olyan olyan elfoglaltság felé, amelyek kényelmetlenül bizonyították Tenebrous végső tervét –egy cél felé. Ezt a célt Tenebrous választotta a saját céljaira.

Hatalom élet és halál fölött.

Több mint egy évszázaddal korábban, amikor Tenebrous még maga Sith tanítvány volt, csodálatos bith agya számítási ereje által vezetve messze túlmutatott a Mesterétől rászabott leegyszerűsített Erő vizsgálatokon. Mindig is túl intelligens volt ahhoz, hogy hatással legyen rá a hagyományos sith metafizikai halandzsza a sötét végzetről és az ostoba Jedi Rend ellen vívott véget nem érő háború ugyancsak ostoba fantazmagóriájáról. Hamarosan megerősítette a saját öröme, hogy az Erő sötét oldala korántsem egy bizonyos, rosszindulatú misztikus tudat, mely hajlamos szenvedést terjeszteni a galaxisban, az igazság az volt, hogy csupán energiaforrás, valamint olyan eszköz, amellyel rá tudja kényszeríteni akaratát a valóságra. Ezért egyfajta természetes erősítőként tudta használni, hogy növelje a hatékonyságát számos hasznos képességeinek.

Amelyek közül egyik sem volt hasznosabb, mint az ő páratlan értelme.

Mint sok Sith előtte, ő is tudását a jövő ismerete felé fordította. De semmilyen fajba tartozó Sithnek nem volt olyan hatalmas agya, amely egyesítené a pusztá nyers számítási teljesítményét olyan szintű analitikus pontossággal, ami egyszerűen túlszárnyalja bármely más faj kapacitását. A jövő állandó mozgásban van, és míg a többi Sith igyekezett előre kiszűrni a leghalványabb és legkevésbé lehetséges jövőket, amik bekövetkezhetnek, Tenebrousnak erre nem volt szüksége a jövőben.

Ő ki tudta számítani azt.

Bár pusztán még csak tanítvány volt, elemzése feltárta a Baner-féle sithek és az oktalan Kettő Szabálya elkerülhetetlen végét. Számítási egyértelműen azt jelezték, hogy eljön egy árnyék, mely oly hatalmas, hogy sötétségbe borítaná az egész galaxist - oly hatalmas, hogy a végét jelentené a jediknek és a sitheknek is, legalábbis, ahogyan az univerzum eddig ismerte őket. A sötétség felemelkedése maga lenne a történelem vége.

Tenebrousnak a legcsekélyebb kétsége sem volt afelől, hogy érkezésével új időszámítás kezdődne az egész galaxisban. Az eseményeket meg lehetne jelölni, hogy milyen mértékben előzik meg a sötétséget, illetve hogy mennyi idő után követik majd.

Habár a hatalmas árnyék pontos természete rejtve maradt előtte, következtetésének kerülhetetlen logikája egyértelműen a Bane-féle rendszer pusztulását jelezte előre, és annak eljövételét, amit csak "Egy Sith"-ként ismertek. Egy Sith! A következtetés annyira egyértelmű volt, hogy nem igényelt megerősítést: egyetlen Sith Nagyúr lépne elő, ki oly hatalommal bír, hogy egyáltalán nem lenne szüksége tanítványra, s nem félne a Jediktől. Elfoglalná, és egyedül uralná az egész galaxist. Tanítvány - vagy a Jedi Rend - nélkül, aki elpusztíthatná, az Egy Sith örökké uralkodna! Szédítő kilátás, csak egyetlen hátránya van:

Nem Tenebrous lesz ez a Sith Nagyúr.

Saját halálát egyértelműen megjósolták, teljességgel elkerülhetetlen, és ez megelőzi sötétség növekedésének évtizedeit. Az ő sorsa világosan benne volt a számokban, és a számok nem hazudnak. Azonban Tenebrous felfedezte sok éves kutatás, a szemlélődés és a számítások révén - lehetséges lenne hogy a kérdéses számok, nos, megcsalták őt ...

A legfontosabb, hogy felfedezte, volt egy homályos legenda, a Whills Kronikákban egy burkolt hivatkozás, egy mindenfelé eléggé tipikus hősre a legtöbb kulturában - az a fajta megígért jövő megmentője, aki megjelenik a megalapozó mítoszok szinte minden fejlett társadalmat megalapozó mítoszaiban. Az, ami megkülönböztette ezt a különleges megmentőt a közönséges megfelelőjétől, hogy ő (tizenegy lehetséges fordítás közül négy szerint) a "tisza Erőből született". Miután három szabványos éven át kutatott, kifejezetten minden lehetséges

permutációk feltárását és értelmezését, Tenebrous megállapította, hogy egy ilyen születési valóban lehetséges, legalábbis képletes értelemben- a "tisza Erőből született" úgy is értelmezhető, mint egy élőlény létrehozása egy már létező élőlényben a midi-chloriánok közvetlen manipulációja által.

Emellett, ahogy Tenebrous fokozott izgalommal felfedezte, az eme élőlényben rejlő Erő-potenciált nem korlátozná teremtőjének midi-chlorián száma, hanem csak az, hogy a teremtő milyen mértékű önfegyelmel és óvatossággal bír. Sőt, saját számításai azt jelezték számos rejtett képessége messze túlszárnyalná őt magát is. A megfelelő kivitelezéssel, lehet hogy a "megváltó" a midiklorián száma elérhetné a tizenötezet!

Talán még ennél is többet.

Lehetséges, hogy létre lehet hozni egy lényt a legnagyobb Erő-potenciállal amit valaha is feljegyeztek! Sőt, az előzetes számításai azt jelezték, számos képessége messze túlszárnyalja az ő képességeit is. Ha megfelelően végrehajtva, a "megváltó" midikloriánjai száma akár tizenötezer is lehet!

Talán még ennél is több.

Lehet, hogy létre lehet hozni egy lényt a legnagyobb Erő-potenciállal, amit valaha is feljegyeztek!

És-alkalmazva a saját finom változatát az ősi Sithek nyers erejü lélekátvitelének-Tenebrous biztosítaná tudná, hogy saját tudata jelen legyen a lény teremtéskor, ő lenne a megmentő, a Kiválasztott (Chosen One). És, a teremtés pillanatában- jóval azelőtt hogy a Kiválasztott ellen tudna állni- Tenebrous birtokba venné a testét. Ő lenne a Kiválasztott.

Ezzel egy csapásra, évtizedekkel teste halála után, ő lesz majd a legerősebb Erő-használó a galaxis történelmében.

Minden ott volt a számokban. A bukás lehetősége kizárt.

Miután elméletét levezette az n-edik fokon, egy olyan ékkövé csiszolta, melyen hibának nyoma sem látható, Tenebrous annak szentelte élete minden napjának minden pillanatát, hogy végrehajtsa tervét. Semmit sem szabad a véletlenre bízni. Ő megsemmisítette szenilis mesterét a tőle megszokott hatékonysággal, és már azonnal megkezdte évtizedeket áthidaló küldetését egy saját tanítvánnyal. És nem csak egy tanítvánnyal, hanem A tanítvánnyal: egy olyan személlyel, aki rendkívüli képességek nagyon különleges kombinációjával bír - legelőször is, képes közvetlenül érzékelni és manipulálni a midi-chlorián aktivitást -, de emellett számos gyenge pontja is van, a személyes haszon felett érzett rövidlátó aggodalomtól kezdve a halál birodalmától való leküzdhetetlen rettegésig.

Egy tanítvánnyal, kinek egyedüli rendeltetése az volt, hogy létrehozza azt a bizonyos élőlényt Tenebrous számára.

Igy lenne Darth Tenebrous a legnagyobb elme a Sith-ek történelmében, aki újjáéleszti a galaktikus uralmukat.

Örökre.

Most, hogy teste fizikai érzékei végképp elvesztek, Tenebrous úgy találta, hogy Erőérzékelési képessége ezzel arányosan kiélesedett. Bámulatos pontossággal tudta nyomon követni Plagueis ügyetlen Erő-szondázásának legcsekélyebb mozzanatait is, ahogyan tanítványa rögzíteni és elemezni próbálta Tenebrous halálának minden részletét. Érezte magát Plagueist is: a közelben guggolt, lehunyt szemekkel, egyik kezét maga elé nyújtva, hosszú, póklábakra hasonlító ujjait szétterpesztve, mintha Tenebrous eltűnő midi-chloriánjait akarná elfogni a levegőben.

Ez volt Plagueis szokásos technikája: a midi-chloriánok hanyatlásának közvetlen vizsgálata az Erő által, hogy végigkísérje áldozata fizikai halálát. Tenebrous volt messze a

legerősebb Erőhasználó, kinek halálát Plagueisnek alkalma volt megfigyelni, és ő mindvégig tudta, hogy tanítványa be fogja vetni minden fizikai, mentális és Erő-képességét (legyenek azok bármilyen szájalmasak is), hogy megfigyelhesse a legapróbb részletet is.

Mintha a midi-chloriánok valahogyan az élet alapját testesítenék meg, eltűnnek, ahogy az élet megszűnik. Plagueis nemegyszer tünődött azon, hogy valahogyan elhagyják a haldokló sejteket, hogy visszatérjenek az Erőbe, ahonnan származnak - ez inkább a tanítvány zavaros gondolkodását és szájalmasan romantikus miszticizmusát bizonyítja, de ez nem számít. A tanítvány téveszméje ihletett adott a tanítónak, és a midi-chloriánok vándorlásának elmélete - bármennyire hibás is volt - Tenebrous győztes technikájának kulcselemévé vált.

A Tenebrous sejteiben sorra elhaló milliárdnyi midi-chlorián között volt egy apró csoport, mely nem haldoklott.

Ők addig nem hálnak meg, amíg a gazdatest életben van. Ezek a különösen szívós midi-chloriánok - vagyis maxi-chloriánok, ahogy Tenebrous tréfásan nevezte őket - megváltoztak. Továbbfejlődtek. Tenebrous véleménye szerint nem túlzás azt állítani, hogy „tökéletesebbé” váltak. Ezek a maxi-chloriánok valóban vándoroltak, de nem az Erőbe.

Ők Plagueisbe vándoroltak.

Egy ilyen eleszényő mennyiség érzékeléséhez egy bith precizítására van szükség, ami messze meghaladta tanítványának korlátozott érzékelőképességét - és valóban, Tenebrous sokat vesződött azzal, hogy biztosítsa, ez így is maradjon.

Ahelyett, hogy képezte volna ostoba tanítványát, Tenebrous agyondícsérte Plagueis miszticizmusát, miközben azzal fokozta bizonytalanságát, hogy egymás után küldte a haszontalan, eleve kudarcra ítélt küldetésekre. Másfelől, Tenebrous minden szabad másodpercét azzal töltötte, hogy megtervezzen, létrehozzon, és bevessen egy olyan fegyvert, amiről Plagueis még csak nem is sejt semmit.

Nem sejtet semmit. Plagueis olyan előítéletekkel bír az Erővel kapcsolatban, ami miatt meg sem fordulhat a fejében, hogy ilyesmi lehetséges.

Tenebrous létrehozott egy retrovírust, amivel meg lehet fertőzni a midi-chloriánokat.

Midi-chloriánok voltak ezek, persze, egyszerű szimbióta sejtsejtszervecskék, melyek elősegítették a szerves sejtek működését, melyekben éltek. Az Erő-kapcsolatokban játszott szerepüknek köszönhetően a módosításuk egyedülálló kihívás volt - ugyanis zavaróan hajlamosak voltak arra, hogy spontán módon, hirtelen váratlan és balszerencsés mellékhatásokat produkáljanak - de a bithek hatalmas agyának teljes analitikai képessége és a bithek természetfeletti érzékei lehetővé tették, hogy érzékelje és elemezze a szubmikroszkópikus struktúrát, így végül sikerült létrehoznia egy retrovírust, ami a normális midi-chloriánokat átalakította hosszú-életű maxi-chloriánná.

De ez csak a kezdet volt.

A legapróbb, legjelentéktelenebb részletek türelmes, pontos megfigyelése révén, mely a védjegye volt, Tenebrous leghatékonyabb fegyverét kódolta bele egyedi retrovírusába: a saját öntudatát.

Amikor elkészült, Tenebrous befecskendezte a vírust saját véráramába. Az szétterjedt a testében, és nagy öröme rendkívüli gyorsasággal fertőzte meg a midi-chloriánokat minden egyes sejtjében. Nem az összes midi-chloriánját, mivel a fertőzött maxi-chloriánok többé nem működtek teljes értékűen; ha mindet megfertőzte volna, akkor megszakadt volna a kapcsolata az Erővel. Azonban a kapcsolat részleges megszakítása szükséges volt, és a kibővített kísérletezgetés által képes volt finomítani a hatásmechanizmuson, és az Erő által biztosított képességeinek egy olyan részére korlátozni azt, amire többé már nincs szüksége - ez pedig a jövő érzékelésének képessége.

Mert ugyan mi haszna lenne annak, hogy a jövőbe lásson, ha már úgylis ismeri azt?

Most, hogy végül meghalt, tudta elkezdni élvezni élete munkájának a gyümölcsét. Az erőben érezte, hogy a teste már visszafordíthatatlan agykárosodást szenvedett- meghalt, mégis a tudat teljesen tiszta és teljesen működőképes maradt, teljesen tisztában és csatlakozott az Erőhöz intimebb módon, mint amit valaha is lehetségesnek hitt. : Most, hogy elszakadt a nyers biológiai folyamatoktól, melyek az idő múlását jelezték, Tenebrous úgy találta, hogy képes minden egyes nanomásodperc ütemes múlását érzékelni, és egyszerre felfogni a galaktikus örökkévalóság teljes tartományát.

Tenebrous holtteste mellett, Plagueis gondosan figyelte Tenebrous eltűnő midi-chloriánjait, maxi-chloriánjai finoman és láthatatlanul átszelték a közbülső teret, hogy megtelepedjenek Plagueis szemén és a száján, a bőrén és a hátán lévő nyílt seben át, belépve a tanítványa vérkeringésébe, és belebújtak sejtjeibe, felszabadítva vírusos rakományát Tenebrous elméje előtt.

Tökéletes. És ami még tökéletesebb volt, hogy a tanítványa soha megérteni az ironikus szójátékot a nevével, amit Tenebrous adott neki: Plagueis.

Az első beteg.

A Sith-Mester sötét oldali energiáitól hajtva, a retrovírus hihetetlen sebességgel szaporodott. Ahogy a vírus elterjesztette öntudatát tanítványa testében, Tenebrous nagy élvezettel ismerte fel, hogy hozzáférést szerez Plagueis érzékeihez. Tudta szó szerint érzi, amit Plagueis érez, mind a hideget, a klinikai elégedettségét Tenebrous sikeresen megtervezett meggyilkolását és az Erő érzékelését, ahogy Plagueis figyelemmel kísérte az utolsó eltűnő maradványait Tenebrous fertőzött midichloriánjainak.

Teljesen hozzáfért a tanítványa Erő-érzékeléséhez! Elragadó. Tenebrous megengedte magának, hogy reménykedjen. Hmm, talán kellett volna még befektetni egy kis időt a balga Muun ténylegesen képzésére. Megérinteni Plagueis erejét még szórakoztatóbb lenne, ha nem lennének olyan satnyák a használat hiányától. És mégis

Ahogy tovább vizsgálta őt, Tenebrous fokozatosan tudomást szerzett tanítványa teljes körü kapcsolatáról az Erővel, mely lényegesen mélyebb, átfogóbb, és erősebb volt, mint azt valaha Tenebrous gyanította. Egy cseppnyi kellemetlen előérzettel arra gondolt, hogy talán Plagueisnek igaza volt, amikor azt állította, hogy Tenebrous mindig alábecsülte őt.

Tenebrous most már ismerte tanítványa jövőbelátási képességét, mely sokkalta fejlettebb volt, mint azt hitte. Tenebrous egy pillanatra úgy érezte, hogy érzékelése messze előreugrik az időben - abba az időbe, mikor Plagueis meghal a saját tanítványa keze által, aki maga nem látható, mert sötétségbe burkolózik...

Egy árnyék!

Tenebrous egy pillanatra érezte Plagueis fájdalmas halálát... és érezte az égető kint, amit Plagueis érzett... sosem sikerült létrehoznia az Erőhasználót, akivé Tenebrous válni akart! Túl hamar hagyta, hogy a tanítványa végezzen vele...

Ez nem lehet. Nem lehet, hogy ez legyen a terv, és nem lehet hagyni, hogy bekövetkezzen. Dühvel vegyes páni félelem árasztotta el Tenebroust, ahogyan elméje a jövőt pásztázta, azt próbálva megérteni, hogyan lehet Plagueis ilyen öntelt, ilyen bolond...

Ilyen vak.

A kegyetlen igazságot a gyülekező sötétség mutatta meg, mely elhomályosította kölcsönzött jövőbelátását. Hirtelen mindaz, amit a jövőből látott, nem volt más, mint egy homályos árnyékfolt ... ahogy a retrovírus lassan megfertőzte Plagueis minden egyes sejtjét. A retrovírus, ami miatt feláldozta jövőbelátási képességét ... és ami tanítványát is megfosztotta ugyanezen hatalomtól.

Ami így saját végzetét is megpecsételi.

Mindazon törekvése, hogy elérje az örök életet és felsőbb hatalmat szerezzen, végül ide vezetett. A győzelem, amit elért, fogja okozni a vesztét.

Tenebrous nem hagyta, hogy eluralkodjon rajta a pánik, s most azon igyekezett, hogy visszafordítsa a kárt, amit okozott. Minden erejét bevetve visszaszívta a maxi-chloriánjait Plagueis testéből, az Erő segítségével áramoltatva ki azokat a szeméből, a szájából, a sebből és minden sejtjeiből. Gondolkodnia kellett - talánia kellett egy kiutat - vagy talán mégsem. Talán mégsem ő volt az.

Talán a legtöbb, amiben reménykedhet, hogy a tudatalassan, elkerülhetetlenül megsemmisül, ahogyan a maxi-chloriánjai elgyengülnek és kihunynak. Akkor, legalább többé nem kellene a saját kudarca miatt érzett gyötrő leki kínban vergődnie...

Már ha egyáltalán elgyengülnek a maxi-chloriánjai!

Mert arra rájött, hogy pontosan nem tudja, meddig fog tartani a folyamat., de egyáltalán nem úgy tűnt számára, hogy elveszítené az öntudatát. Kinyúlt az Erővel - talán képes érezni valamit. Bármit. Akár még Plagueisszel is kapcsolatba léphet, valahogyan tudatára adhatja a jelenlétét, mivel tanítványa sosem hagyná, hogy ő életben maradjon, nem számít, milyen mértékben gyengítené ez meg...

De Plagueis nem volt itt. És nem csak Plagueis tűnt el valahogyan, de Tenebrous még a nyomát sem érezte annak, hogy valaha is itt volt... mi történt? Hogy lehet ez?

Tenebrous csak egyetlen nyomát érezte szerves életnek, egy ősi, mumifikálódott holttestet ...

Egy bith holttestét.

Mióta van itt? Mennyi ideig tarthat, míg Plagueis minden nyoma eltűnik? Azok a maradványok több tíz - talán több száz évesek voltak.

Tenebrous növekvő rémülettel tűnődött el azon, hogy a retrovírusa talán mutálódott valahogyan, hogy ahatása a maxi-chloriánokra talán mélyebb volt a jövőbelátás képességének megszüntetésénél.

Mi van, ha az örök élet... ez?

Vagy rosszabb: mi van ,ha a jövőbelátási képessége nem megszűnt, hanem valahogyan egy önmagát ismétlő folyamattá alakult? Mi van, ha a maradványai azért olyan ősieks, mert már ezredjére éli újra a halálát, és élethossziglan tartó önámításának összeomló látomását... mi van, ha ez volt a milliárdodik alkalom, amikor ezt újraélte?

A milliárdodik?

Akkor már tudta, és abban a pillanatban azt kívánta, bárcsak lenne még szája, mert igazán nagyon sikítani akart.

A haldoklás, ahogy Tenebrous némileg meglepődve észlelte, nemcsak hogy kellemesen, de egyenesen csodálatos alakult; ha csak gyanította volna, hogy ennyire élvezni majd a folyamatot, nem vesztegetett volna el évtizedeket arra várva, hogy az ostoba tanítványa, Plagueis ellene forduljon...

(Fordította: Temmer)

